

УДК 351.821.1:631.152:636

Лаврук В.В.,
канд. екон. наук, доцент кафедри фінансів,
банківської справи і страхування,
Подільський державний аграрно-технічний університет

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА МОДЕРНІЗАЦІЇ ГАЛУЗІ ТВАРИННИЦТВА

Постановка проблеми. Тваринництво України є дуже важливою складовою аграрного сектору економіки, оскільки забезпечує населення продуктами харчування, а харчову промисловість – цінною і необхідною сировиною, а також сприяє екологічному використанню та збереженню якості земельних ресурсів, які є основою для формування кормової бази. Однак, сучасний стан тваринництва на підприємствах щорічно все менше відповідає його природному потенціалу, а тому потребує контролю і додаткової підтримки з боку держави та широкого використання кращих досягнень світового досвіду.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема визначення ролі держави і обґрунтування механізмів її впливу на розвиток економічних процесів у розвитку сільського господарства і, зокрема, галузі тваринництва досліджувалася багатьма вітчизняними економістами: Андрійчук В. Г. [1], Гудзь О. Е. [2], Дем'яненко М. Я. [3], Левковець О. М. [6], Мельник Т. М. [7], Науменко І. В. [8] та ін. Разом з цим, існує ряд ще не повністю вирішених питань, які стосуються дослідження специфіки економічної модернізації, формування механізму державного регулювання галузі тваринництва та встановлення пріоритетних напрямів його подальшого розвитку.

Постановка завдання. Метою дослідження є обґрунтування теоретичних, методологічних положень та розробка пропозицій щодо активізації та підвищення ефективності державної підтримки модернізації галузі тваринництва. Відповідно до мети поставлені наступні завдання: визначити роль та значення державної підтримки у здійсненні модернізаційних процесів і розвитку тваринництва; провести вибіркове опитування у регіонах і показати сучасний стан та структуру надання державної підтримки; розробити заходи та вказати напрями державного регулювання проведення процесу модернізації тваринництва.

Виклад основного матеріалу дослідження. Щорічна державна підтримка аграрних працівників поки що немає системного та послідовного характеру і є незначною для того, щоб прискорити розвиток модернізаційних процесів, підвищити рівень інноваційного оновлення і ефективність тваринництва. Велику допомогу у цьому відношенні може надати державне регулювання визначених пріоритетних напрямів щодо створення належних умов для виробництва конкурентоспроможної продукції тваринництва (відповідно до потреб населення), в основі яких знаходиться стимулювання розвитку виробничої і соціальної інфраструктури, контроль ціноутворення, збалансування бюджетної, страхової і податкової політики.

Окрім цього, не менш важливе значення має розвиток інтеграційних процесів між виробниками молока, переробниками молочної сировини і реалізаторами молочної продукції та удосконалення митно-тарифного захисту вітчизняних виробників молока і молочної продукції [4].

Нині стан тваринництва, як однієї із життєво необхідних галузей сільського господарства, є досить складним, оскільки досягнутий рівень розвитку не відповідає його стратегічним можливостям. Більше того, загострення соціально-економічних проблем, безперервність виробничого процесу та посилення вимог ринкового механізму до виробництва якісної продукції тваринництва потребують активної регулюючої участі держави за рахунок формування механізму державного регулювання тваринництва з метою забезпечення стабільних економічних, правових, соціальних і екологічних передумов його розвитку. Отже, механізм державного регулювання є частиною тієї системи, яка поєднує діяльність державних органів з аграрним виробництвом, постачальниками (техніки, технологій, племінних тварин), споживачами і переробниками тваринницької продукції.

Стверджується, що державне регулювання передбачає: «створення державних законодавчих актів і ринкових стимулів, що використовуються для контролю за рішеннями підприємств у області ціноутворення, збутової політики або методів і обсягів виробництва» [10, с. 287]. погоджуємося з висловлюванням В. Андрійчука, який вважає, що під державним регулюванням «слід розуміти систему економічних, фінансових, юридично-правових, організаційних і соціальних заходів, здійснюваних державою з метою забезпечення ефективного і стабільного розвитку сільськогосподарського виробництва та повного забезпечення населення якісним продовольством за прийнятними ринковими цінами» [1, с. 594]. У даному випадку важливо оптимально поєднати принципи державного регулювання з ринковими регуляторами (встановлення цін на молоко, визначення альтернативних каналів реалізації продукції), що дозволить прискорити узгодження інтересів держави, тваринницьких

підприємств, приватних господарств і суспільства.

Наразі визначимо основні питання, які повинні знаходитися у підпорядкуванні механізму державного регулювання модернізації і розвитку тваринництва: обсяг робіт по здійсненню модернізаційних робіт, номенклатура інноваційних видів продукції, встановлення єдиних цін відповідно до стандартів якості продукції, порядок розрахунків за продану продукцію, координування обсягів постачання продукції на ринок і переробні підприємства, дотримання правил і вимог конкуренції, проведення наукових досліджень, навчання і перепідготовка працівників безпосередньо на виробництві.

Визначені передумови створюють підґрунтя для досягнення беззбитковості виробництва у господарствах різних форм господарювання, повного забезпечення населення продуктами харчування тваринного походження відповідно до фізіологічних норм споживання, продовольчої безпеки держави, формування експортних ресурсів якісної тваринницької продукції і насамкінець можна буде підвищити рівень зайнятості сільського населення та рівень доходів працівників тваринництва.

Про необхідність державного регулювання модернізаційних змін у розвитку тваринництва підтвердили результати вибіркового соціологічного дослідження, проведеного в осінній період 2016 р. на тваринницьких підприємствах областей (Вінницька, Хмельницька, Тернопільська, Чернівецька) України. Зокрема, 67,2% тваринників вважають рівень державного регулювання розвитку тваринництва низьким, 22,1% – дуже низьким і 10,7% – нормальним. А тому респонденти висловили думку про необхідність держави більше уваги надавати встановленню оптимальних і економічно обґрунтованих закупівельних цін на тваринницьку продукцію (33,6%), модернізації виробничих потужностей і процесів при утриманні, обслуговуванні і годівлі тварин (27,4%), фінансовій підтримці (18,1%), розвитку виробничої інфраструктури (11,4%) і соціальній сфері села (9,5%).

Отримані результати опитування працівників дають підстави до висновку, що сучасні умови господарювання тваринницьких підприємств потребують негайного удосконалення механізму державного регулювання ефективного розвитку тваринництва, заснованого на потребі економічного і техніко-технологічного оновлення його виробництва. Для цього необхідно, як стверджують відомі вітчизняні вчені, органічно поєднати підтримку виробництва, створення ринкової інфраструктури і регулювання доходів товаровиробників з підтримкою формування сприятливого життєвого середовища на селі [11].

Державному регулюванню повинен піддаватися такий дієвий до цих пір фінансово-економічний метод цільового спрямування коштів за розробленими програмами, як бюджетна підтримка. Вона передбачає здійснення, за рахунок фінансування із державного бюджету, регулювання виробничої діяльності працівників тваринництва. Вважаємо, що державна стратегія інвестиційного забезпечення сільського господарства повинна забезпечити трансформацію і переорієнтацію механізму бюджетної інвестиційної підтримки товаровиробників тваринництва у межах тих програм, що відповідають ринковим умовам господарювання і вимогам СОТ.

Після вступу України до СОТ дискусійними є заходи щодо потреби класифікувати заходи державного фінансування видатків на розвиток сільського господарства відповідно до критеріїв і вимог «зеленої», «жовтої» або «блакитної скриньки». За цей період витрати на заходи «зеленої скриньки» зросли до 9 млрд. грн. у 2012 р., але після цього почали поступово знижуватися у зв'язку з погіршенням ситуації у країні, яка викликала дефіцит коштів бюджету. На 2017 р. передбачається збільшення бюджетних коштів на заходи «зеленої скриньки» (рис. 1).

Рис. 1. Витрати державного бюджету України на розвиток сільського господарства
Джерело: [9]

Зазвичай бюджетні видатки, що не забезпечують підтримку обсягів виробництва продукції і цін сільськогосподарських товаровиробників, відносяться до «зеленої скриньки» та «блакитної скриньки». До них включаються наукові дослідження, створення резервів продуктів, підготовка кадрового складу, розбудова інфраструктури, програми охорони довкілля (рис. 2).

Рис. 2. Складові витрат «зеленої скриньки»

Джерело: [9]

Можна побачити, що основною статтею витрат є адміністративні (складають у середньому близько 45% від усіх витрат) та витрати на наукові дослідження. Зменшилися витрати на освіту і проведення наукових досліджень. Вважаємо, що названі витрати повинні відповідати таким критеріям: підтримка повинна надаватися за діючими бюджетними програмами, запропонованими урядом, а також не слід надавати цінову підтримку товаровиробникам.

В останні роки в Україні спостерігається зменшення фінансової підтримки підприємств, що пов'язується з фінансовою кризою і необхідністю скорочення видатків бюджету. Рівень підтримки за заходами (впливають на ринкову рівновагу) «жовтої скриньки» передбачає контроль цін та виплати, що пов'язуються з обсягом виробництва продукції. Розміри «жовтої скриньки» узгоджуються під час обговорення і фіксуються у зобов'язаннях держави, оскільки не можуть бути більшими за річний сукупний вимір підтримки (СВП), що надається на користь усіх виробників продукції.

Витрати (виробничі субсидії) «жовтої скриньки» здійснюються у вигляді безпосередньої фінансової допомоги підприємствам і податкових пільг та фінансової допомоги у формі зменшення податкових витрат підприємств (рис. 3).

Рис. 3. Виробничі субсидії сільському господарству з Державного бюджету

Джерело: [9]

Водночас заходи «жовтої скриньки» сприяють підвищенню конкурентоспроможності продукції за

її ціною і обсягами виробництва, а це не у повній мірі відповідає вимогам СОТ. Заходи «зеленої скриньки» характеризують соціально економічне і екологічне спрямування державних інвестицій у сільське господарство, а заходи «жовтої скриньки» направлені на його прибутковість.

А тому розподіл коштів відбувається шляхом надання прямих субсидій (74,3-98,6%), державного кредиту (0,7-24,9%) і фінансових інтервенцій (0,7-0,8%). До цих пір зберігається тенденція помірною збільшення фінансування програм «зеленої скриньки» і скорочення програм «жовтої скриньки» в обсязі бюджетних витрат [3, с. 4].

Зазвичай таке скорочення програм, при якому фінансування не вбачає обмежень з боку СОТ, характерне як для країн ЄС, так і ряду інших розвинених країн. Зокрема, частка державного фінансування (програми «зеленої скриньки») складає у Австралії 91%, США – 77% від загальної суми. У країнах ЄС, Бразилії, Канаді питома вага таких програм від розміру загальної підтримки коливається у границях 50...60%, а в Україні – 75 % від загальної підтримки припадає на «жовті» програми підтримки і лише 25 % – на «зелені» [5, с. 133].

Варто зазначити, що у подальшому витрати держави в межах «зеленої скриньки» повинні здійснюватись (у будь-якому розмірі при наявних можливостях бюджету) за напрямками:

- здійснення структурної перебудови аграрного виробництва;
- формування продовольчих запасів для забезпечення продовольчої безпеки кожного регіону країни;
- удосконалення виробничої і соціальної інфраструктури;
- переоснащення тваринницьких ферм і комплексів;
- сприяння реалізації сільськогосподарської (тваринницької) продукції, контроль безпеки продуктів харчування;
- підтримка доходів товаровиробників, що не пов'язується з видом і обсягом виробництва продукції;
- зооветеринарні заходи збереження і охорони генетичного потенціалу та навколишнього середовища;
- сприяння проведенню наукових досліджень та інформаційно-консультаційній діяльності.

Вважаємо, що інтенсивний розвиток тваринництва у значній мірі буде залежати від розширення розміру державної підтримки, у середовищі якої вагоме місце повинно належати субсидіям на закупівлю елітних тварин, насіннєвого матеріалу для відтворення стада, збільшення поставок виробленого молока високої якості на молокопереробні підприємства, відшкодуванню частини витрат на модернізацію тваринницьких ферм і комплексів та покращенню екологічної ситуації приналежних територій. Паралельно з цими заходами повинен знайти своє місце оновлений пільговий режим оподаткування при закупівлі підприємствами племінних сільськогосподарських тварин, фермських машин і технологічного обладнання.

Основними напрямками удосконалення організаційно-економічного механізму державної підтримки тваринників слід вважати:

1. збільшення обсягів фінансування і економічне обґрунтування принципів розподілу бюджетних коштів;
2. підвищення ефективності видатків державного бюджету і раціонального використання бюджетних коштів у тваринництві;
3. забезпечення рівного доступу працівників тваринництва до участі у програмах державної фінансової підтримки економічної модернізації тваринництва з метою цільового і ефективного використання грошових коштів;
4. своєчасне проведення моніторингу та постійний контроль фінансово-кредитних взаємовідносин;
5. фінансову підтримку пріоритетних інноваційних проектів у основних галузях тваринництва;
6. оцінку отриманих показників ефективності від вкладених грошових коштів у модернізацію виробничих процесів і розвиток тваринництва.

Безсумнівно, стан модернізації у різних галузях тваринництва слід оцінювати за досягнутим рівнем ресурсного потенціалу та можливостями його реалізації з урахуванням ряду найбільш важливих чинників: наявність власних грошових коштів і державна підтримка, що визначають область впровадження інновацій; обсяги, прибутковість і рентабельність виробництва (характеризують фінансову здатність до проведення модернізаційних змін); встановлені підприємствами першочергові позиції масштабів (визначаються кількістю і якістю впроваджених інноваційних розробок) нововведень у основних галузях тваринництва.

Здебільшого навіть високоприбуткові рослинницькі і овочівницькі підприємства мають також високу інноваційну активність у тваринництві, оскільки розводять нові породи тварин, закупляють фермську техніку і обладнання вітчизняного виробництва, застосовують сучасні прогресивні технології виробництва тваринницької продукції.

Отже, для удосконалення механізму державного регулювання розвитку тваринницьких підприємств необхідно:

- практикувати застосування принципів цільового методу (рейтингова оцінка кінцевих результатів господарювання) формування і використання бюджетних коштів;
 - збільшити обсяги фінансування при забезпеченні надійного контролю за використанням грошових ресурсів;
 - раціоналізувати розподіл бюджетних коштів за пріоритетними напрямками і потребами підприємств;
 - підвищити ефективність видатків бюджету для підтримки тваринництва за рахунок ліквідації малоефективних програм;
 - забезпечити можливість рівномірної участі тваринників у програмах державної фінансової підтримки (впровадження інноваційних технологій) і розподілу грошових коштів;
 - здійснювати моніторинг і інформаційне ознайомлення з виконанням бюджетних програм.
- Встановлено, що важливою ознакою напрямів державного регулювання модернізації є розширення можливостей тваринництва для використання сучасних технологій і створення необхідних умов для розвитку нових видів виробництва (рис. 4).

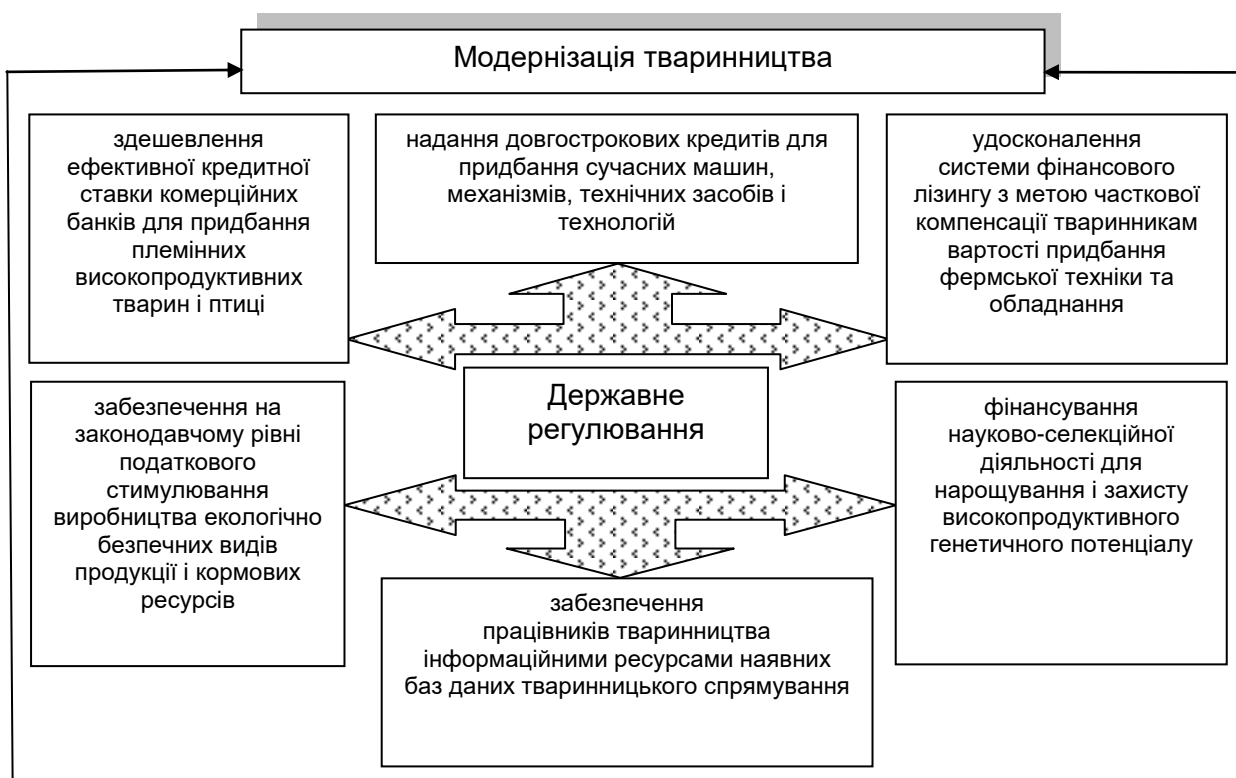

Рис. 4. Основні напрями державного регулювання проведення модернізації тваринництва
Джерело: авторська розробка

Проблематичною є перспектива модернізації тваринництва у малих і менш стійких до вимог зовнішнього середовища тваринницьких підприємствах, особливо сімейного типу, оскільки у попередні роки тут відбувалося скорочення м'ясного і молочного поголів'я великої рогатої худоби, що вплинуло на рівень ефективності виробництва і потребу впровадження інноваційних розробок. А тому такі господарства у першу чергу потребують державного регулювання здійснення інноваційних процесів відновлення і розширення (можливо за умови кооперативних об'єднань) розмірів тих галузей, які забезпечують населення необхідною високопоживною продукцією.

Щодо господарств населення, які у даний час виробляють 54,4% валової тваринницької продукції від її загального обсягу в усіх категоріях підприємств і 35,9% - від виробленої тут сільськогосподарської продукції, то вони взагалі мають обмежені можливості не тільки для підвищення рівня своєї ефективної діяльності, але й впровадження інноваційних розробок, а тому потребують фінансової державної підтримки.

З метою удосконалення механізму державного регулювання проведення економічної модернізації і розвитку тваринництва необхідно:

- раціоналізувати принципи формування і розподілу бюджетних коштів;
- збільшити обсяги фінансування модернізації тваринництва та забезпечити повний контроль розподілу виділених грошових коштів;

- забезпечити рівномірну участь тваринницьких підприємств у програмах державної фінансової підтримки та ефективного використання коштів;
- підвищити рівень ефективності використання бюджетних коштів на пріоритетні програми модернізації і розвитку тваринництва та інших галузей сільського господарства;
- постійно здійснювати моніторинг доцільності впровадження і виконання бюджетних програм;
- сприяти розвитку фінансового лізингу з метою інноваційного техніко-технологічного оновлення виробничих процесів у тваринництві;
- спрямовувати фінансові ресурси на виконання тих програм, які забезпечують інноваційний і ефективний розвиток тваринництва.

Висновки з проведеного дослідження. Отже, механізм державного регулювання характеризує сукупність цілеспрямованих економічних заходів і методів впливу на виробничу діяльність. А тому він повинен забезпечити регуляторний процес модернізаційного і інвестиційно-інноваційного розвитку тваринництва, оскільки повне фінансове забезпечення наукових інновацій і капітальні інвестиції сприяють ефективному розвитку тваринницьких підприємств.

За результатами дослідження до основних пріоритетних напрямів державної політики слід віднести: встановлення доплати тваринникам за якісну і екологічно чисту тваринницьку продукцію; державна підтримка у придбанні сучасних машин і обладнання для тваринницьких ферм і комплексів; налагодження і розвиток селекційно-плеєнної роботи, розробка програм і державне регулювання пільгового кредитування виробників тваринницької продукції.

Вважаємо, що у перспективі важливу роль слід надати удосконаленню державного регулювання цінних важелів, розвитку внутрішніх і зовнішніх ринків тваринницької продукції, удосконаленню технології її виробництва, модернізації виробничих потужностей і процесів на основі інноваційних нововведень, які сприятимуть зменшенню виробничих витрат, збільшенню обсягів конкурентоспроможної та високоякісної тваринницької продукції.

Бібліографічний список

1. Андрійчук В.Г. Економіка аграрних підприємств : [підручник] / В.Г. Андрійчук. – [2-е вид., переробл. і допов.]. – К. : КНЕУ, 2002. – 624 с.
2. Гудзь О.Е. Державна програма фінансової підтримки підприємств АПК через механізм здешевлення кредитів / О.Е. Гудзь, А.В. Сомик // Економіка АПК. – 2008. – № 11. – С. 54-63.
3. Дем'яненко М.Я. Державна підтримка як фактор забезпечення конкурентоспроможного аграрного виробництва / М.Я. Дем'яненко, Ф.В. Іванина // Економіка АПК. – 2009. – № 9. – С. 3-9.
4. Канцевич С.І. Державний механізм регулювання ринку молока / С.І. Канцевич // Економіка АПК. – 2008. - № 9. – С. 133-139.
5. Кобута І.В. Політика державної підтримки сільського господарства країн-членів СОТ / І.В. Кобута // Економіка АПК. – 2009. – № 12. – С. 132-136.
6. Левковець О.М. Модернізація економіки України: зміст, умови, ризики / О.М. Левковець // Бізнесінформ. – 2011. – № 10. – С. 4-9.
7. Мельник Т.М. Оцінка державної підтримки аграрного сектору України / Т.М. Мельник, О.С. Головачова // Маркетинг і менеджмент інновацій. - 2013. – № 3. – С. 169-184.
8. Науменко І.В. Державне регулювання технічного оновлення аграрних підприємств / І.В. Науменко // Агроінком. – 2013. – № 7–9. – С. 40-43.
9. Німецько-український агрополітичний діалог [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://apd-ukraine.de/ua>.
10. Самуельсон П. Економіка / Пол Э. Самуельсон, Вільям Д. Нордхаус ; [пер. з англ. под ред. Н.В. Шульпиной]. – М. : Вільямс, 2001. – 688 с.
11. Стратегічні напрями розвитку сільського господарства України на період до 2020 року / [за ред. Ю.О. Лупенка, В.Я. Месель-Веселяка]. – К. : ІАЕ, 2012. – 182 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://agroua.net/docs/strateg.pdf>.

References

1. Andriichuk, V.H. (2002), *Ekonomika ahrarnykh pidpriemstv* [The economy of agricultural enterprises], textbook, KNEU, Kyiv, Ukraine, 624 p.
2. Hudz, O.E. and Somyk, A.V. (2008), "The State Program for financial support of agricultural enterprises through the mechanism cheaper loans", *Ekonomika APK*, no. 11, pp. 54-63.
3. Demianenko, M.Ya. and Ivanyna, F.V. (2009), "The state support as a factor in ensuring competitive agricultural production", *Ekonomika APK*, no. 9, pp. 3-9.
4. Kantsevych, S.I. (2008), "The state regulation of the milk market mechanism", *Ekonomika APK*, no. 9, pp. 133-139.
5. Kobuta, I.V. (2009), "The policy of state support for agriculture WTO members", *Ekonomika APK*,

no. 12, pp. 132-136.

6. Levkovets, O.M. (2011), "Modernization of Economy of Ukraine: the content, conditions, risks", *BiznesInform*, no. 10, pp. 4-9.

7. Melnyk, T.M. and Holovachova, O.S. (2013), "Assessment of state support for the agricultural sector of Ukraine", *Marketynh i menedzhment innovatsii*, no. 3, pp. 169-184.

8. Naumenko, I.V. (2013), "State regulation of agrarian enterprises technical upgrade", *Ahroinkom*, no. 7-9, pp. 40-43.

9. *Nimetsko-ukrainskyi ahropolitychnyi dialoh* [German-Ukrainian Agricultural Policy Dialogue], available at: <https://apd-ukraine.de/ua> (access date May 18, 2017).

10. Samuelson, Paul E. and Nordhaus, William D. (2001), *Ekonomika* [Economics], Translated by N.V. Shulpina, Williams, Moscow, Russia, 688 p.

11. Lupenko, Yu.O. and Mesel-Veseliak, V.Ya. (2012), *Stratehichni napriamy rozvytku silskoho hospodarstva Ukrainy na period do 2020 roku* [The strategic directions of development of agriculture of Ukraine till 2020], IAE, Kyiv, Ukraine, 182 p., available at: <http://agroua.net/docs/strateg.pdf> (access date May 18, 2017).

Лаврук В.В. ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА МОДЕРНІЗАЦІЇ ГАЛУЗІ ТВАРИННИЦТВА

Мета - дослідження основних тенденцій формування державної підтримки галузі тваринництва, визначення напрямів її активізації з метою підвищення ефективності модернізації виробничих процесів та виробництва тваринницької продукції.

Методика дослідження. В процесі дослідження використані наступні методи: економіко-статистичного аналізу – при характеристиці стану та перспектив державної підтримки модернізації тваринництва; вибіркового соціологічного дослідження – для визначення і обґрунтування реальної ситуації надання державної підтримки тваринникам; логічного узагальнення – при обґрунтуванні наукових понять, формулюванні висновків і пропозицій; графічний – для наочного зображення досліджуваних показників. Методологічною основою дослідження є наукові розробки вітчизняних вчених з питань модернізаційних перетворень та ефективного розвитку тваринництва.

Результати. Встановлено, що державна підтримка до цих пір є незначною для прискорення розвитку модернізаційних процесів і підвищення рівня інноваційного оновлення тваринництва. Обґрунтовано необхідність збільшення розміру державної підтримки та удосконалення механізму державного регулювання забезпечення економічної модернізації і ефективного розвитку тваринництва.

Доведено, що одним із напрямів державного регулювання економічної модернізації є розширення можливостей тваринництва для використання сучасних технологій з метою виробництва нових видів високоякісної тваринницької продукції. Вказано на доцільність застосування оновленого пільгового режиму оподаткування при закупівлі підприємствами племінних сільськогосподарських тварин, фермських машин і технологічного обладнання.

Наукова новизна. Запропоновано напрями підвищення ефективності державної підтримки модернізації тваринництва, серед яких особливо важливими є удосконалення державної цінової політики, сприяння розвитку ринку тваринницької продукції, покращення технології її виробництва і модернізації виробничих процесів на основі інноваційних нововведень.

Практична значущість. Наукова цінність результатів дослідження і пропозицій щодо необхідності активізації державної підтримки модернізації тваринництва полягають у можливості їх використання для покращення сучасного стану виробництва тваринницької продукції та забезпечення продовольчої безпеки в департаменті тваринництва Міністерства аграрної політики та продовольства України.

Ключові слова: державна підтримка, тваринництво, тваринницька продукція, державне регулювання, модернізація, ефективний розвиток.

Lavruk V.V. STATE SUPPORT OF ANIMAL HUSBANDRY MODERNIZATION

Purpose is to study the main trends in the formation of the State support of the animal husbandry, identify the areas of its activation in order to increase the effectiveness of the production processes modernization in livestock industry.

Methodology of research. The following methods were used in writing the article: economic and statistical analysis - while characterizing the status and prospects of the state support in the animal husbandry modernization; selective sociological research - to identify and study the real situation of providing State support to breeders; logical generalization - while grounding the scientific concepts, formulating conclusions and proposals; graphic - for the visual image of the investigated indices. The methodological basis of the study is the research and development of domestic scientists on modernizing reforms and effective development of animal husbandry.

Finding. It was grounded that till now the State support is not sufficient for accelerating the development of modernized processes and increasing the level of livestock innovative updates. The need to increase the size of State support and improvement of the State regulation mechanism of ensuring economic modernization and effective development of animal husbandry were substantiated.

It was proved that one of the directions in State regulation of economic modernization is the empowerment of livestock to use modern technologies to produce new types of high-quality livestock products. It was indicated the necessity of applying the updated grace taxation while purchasing breeding farm animals, agricultural machinery and technological equipment.

Originality. There were proposed the directions of State support efficiency increase for animal husbandry modernization, the most important of which is to improve the State pricing policy promoting the development of the livestock production market, improvement of production technology and modernization of production processes based on

the innovations.

Practical value. The scientific value of the research results and proposals as for the need to intensify State support modernization of the animal husbandry lies in possibilities of their use in improving the present level of livestock production and food security in Livestock Department in the Ministry of Agrarian Policy and Food of Ukraine.

Key words: state support, animal husbandry, livestock production, state regulation, modernization, effective development.

Лаврук В.В. ГОСУДАРСТВЕННАЯ ПОДДЕРЖКА МОДЕРНИЗАЦИИ ОТРАСЛИ ЖИВОТНОВОДСТВА

Цель - исследование основных тенденций формирования государственной поддержки отрасли животноводства, определение направлений ее активизации с целью повышения эффективности модернизации производственных процессов и производства животноводческой продукции.

Методика исследования. В процессе исследования использованы следующие методы: экономико-статистического анализа – при характеристике состояния и перспектив государственной поддержки модернизации животноводства; выборочного социологического исследования – для определения и обоснования реальной ситуации оказания государственной поддержки животноводцам; логического обобщения – при обосновании научных понятий, формулировании выводов и предложений; графический – для наглядного изображения исследуемых показателей. Методологической основой исследования являются научные разработки отечественных ученых по вопросам модернизационных преобразований и эффективного развития животноводства.

Результаты. Установлено, что государственная поддержка до сих пор является незначительной для ускорения развития модернизационных процессов и повышения уровня инновационного обновления животноводства. Обоснована необходимость увеличения размера государственной поддержки и усовершенствования механизма государственного регулирования обеспечения экономической модернизации и эффективного развития животноводства.

Доказано, что одним из направлений государственного регулирования экономической модернизации является расширение возможностей животноводства для использования современных технологий с целью производства новых видов высококачественной животноводческой продукции. Указано на целесообразность применения обновленного льготного режима налогообложения при закупке предприятиями племенных сельскохозяйственных животных, фермских машин и технологического оборудования.

Научная новизна. Предложены направления повышения эффективности государственной поддержки модернизации животноводства, среди которых особенно важны: усовершенствование государственной ценовой политики, содействие развитию рынка животноводческой продукции, улучшение технологии ее производства и модернизации производственных процессов на основе инновационных нововведений.

Практическая значимость. Научная ценность результатов исследования и предложений о необходимости активизации государственной поддержки модернизации животноводства заключаются в возможности их использования для улучшения современного состояния производства животноводческой продукции и обеспечения продовольственной безопасности в департаменте животноводства Министерства аграрной политики и продовольствия Украины.

Ключевые слова: государственная поддержка, животноводство, животноводческая продукция, государственное регулирование, модернизация, эффективное развитие.